

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA**

DECIZIA NR. 106
din 16.12.2005
privind soluționarea contestației formulate de
CABINETUL DE AVOCATURĂ.....,
din localitatea Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr.0/ 26.10.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava prin adresa nr. /25.10.2005, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava sub nr.0 / 26.10.2005, cu privire la contestația formulată de CABINETUL DE AVOCATURĂ....., având domiciliul fiscal în localitatea Suceava,, județul Suceava .

....., din localitatea Suceava, contestă măsurile stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr/30.06.2005 ce a stat la baza emiterii Deciziilor de impunere anuală nr/18.07.2005 pe anul 2002 și nr/19.07.2005 pe anul 2003, Deciziei de impunere nr. /30.06.2005 privind accesorii ale plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit și ale impozitului pe venit, de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava privind suma de lei, reprezentând:

- lei - impozit pe venit pe anul 2002;
- lei - impozit pe venit pe anul 2003;
-lei - dobânzi aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2003;
- lei - penalități aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2003;
- lei - dobânzi aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2004;
- lei - penalități aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2004;
-lei - dobânzi aferente impozitului pe venit pe anul 2002;
- lei - penalități aferente impozitului pe venit pe anul 2002;
-lei - dobânzi aferente impozitului pe venit pe anul 2003.

Întrucât din contestație nu rezultă cu claritate cuantumul sumelor contestate, prin adresa nr/5.12.2005, s-a pus în vedere contestatoarei să completeze plângerea formulată cu aceste elemente. Având în vedere faptul că până la data emiterii prezentei decizii contestatoarea nu a dat curs solicitării noastre, în conformitate cu prevederile pct 2 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, aprobate prin O.M.F. nr 519/2005, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 176 din Ordonanța

Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174 și 178 din Ordonanța Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. CABINETUL DE AVOCATURĂ....., cu domiciliul fiscal în localitatea Suceava, contestă măsurile stabilite prin Deciziile de impunere anuală nr/18.07.2005 pe anul 2002 și nr/19.07.2005 pe anul 2003, Decizia de impunere nr./30.06.2005 privind accesorii ale plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit și ale impozitului pe venit și Raportul de inspecție fiscală nr/30.06.2005, întocmite de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava.

Contestatoarea consideră că reverificarea anului fiscal 2002 s-a efectuat în mod tendențios fără a ține cont de indicațiile instanței cuprinse în sentința nr30.06.2004 emisă de Tribunalul Suceava, prin care s-au anulat actul de control întocmit la data de 15.05.2003 și decizia de impunere emisă în baza acestuia, pentru anul fiscal 2002, de către Administrația Finanțelor Publice Suceava. De asemenea, petenta susține că organele de control au stabilit în mod nelegal că cheltuielile în sumă de lei efectuate în anul 2002 nu sunt deductibile fiscal, în condițiile în care instanța s-a pronunțat asupra lor.

C.A. consideră că cheltuielile în sumă de lei efectuate în anul 2003 sunt deductibile fiscal întrucât sunt justificate și au fost făcute în interesul cabinetului și pentru buna desfășurare a activității acestuia.

Întrucât instanța de judecată s-a pronunțat asupra contestației formulate împotriva procesului verbal încheiat la data de 15.05.2003, pentru anul fiscal 2002, în perioada 2003-2004, petenta nu este de acord cu dobânzile și penalitățile calculate pentru plățile anticipate cu titlu de impozit și impozit pe venit aferente anilor 2003 și 2004.

II. În baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr/30.06.2005, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava au emis Deciziile de impunere anuală nr/18.07.2005 pe anul 2002 și nr/19.07.2005 pe anul 2003 și Decizia de impunere nr./30.06.2005 privind accesorii ale plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit și ale impozitului pe venit, prin care s-au stabilit următoarele măsuri:

C.A. își desfășoară activitatea în baza actului de înființare din data de 29.04.1996 eliberat de Uniunea Avocaților din România, Baroul Suceava.

C.A. conduce evidență contabilă în partidă simplă.

Inspecția fiscală a avut ca obiectiv verificarea realității venitului net, pentru perioada 1.01.2002 - 31.12.2004, rezultat din exercitarea profesiei de avocat de către C.A.

Pentru anul 2002. Organele de control din cadrul A.F.P. Suceava au procedat la reverificarea anului fiscal 2002, în vederea stabilirii impozitului pe venitul net anual, ca urmare a anulării Procesului - verbal de control nr/15.05.2003 și a Deciziei de impunere nr.

.....8.07.2003 pe anul 2002.

Organele din cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava au efectuat controlul fiscal la C.A. în cursul anului 2003, pentru anul fiscal 2002, în urma căruia au întocmit procesul - verbal de control nr/15.05.2003. C.A. a formulat contestație împotriva acestui act de control și a Deciziei de impunere întocmite în baza acestuia la Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava. Contestația a fost respinsă de D.G.F.P. Suceava prin Decizia de soluționare nr./12.11.2003. Decizia de soluționare nr./12.11.2003 emisă de D.G.F.P. Suceava, Procesul - verbal de control nr/15.05.2003 și Decizia de impunere nr.8.07.2003 pe anul 2002 emise de A.F.P. Suceava au fost contestate de C.A. la Tribunalul Suceava.

Prin sentința nr3.06.2004 a Tribunalului Suceava, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr4.11.2004 a Curții de Apel Suceava, instanța a hotărât admiterea contestației petentei și anularea actelor atacate.

În urma inspecției fiscale, prin procesul - verbal nr/30.06.2005, pentru anul fiscal 2002, organul de control a stabilit următoarele:

- cheltuielile cu carburanții și piesele auto și cheltuielile de protocol, în sumă de lei, nu sunt deductibile la calculul venitului net întrucât au fost înregistrate pe baza unor bonuri fiscale pe care nu este înscris beneficiarul;
- cheltuielile cu ratele la Banca și cu convorbirile telefonice, în sumă de lei, nu sunt deductibile la calculul venitului net deoarece nu aparțin cabinetului de avocatură.

Ca urmare a valorificării rezultatelor inspecției fiscale, a fost emisă decizia de impunere anuală nr pe anul 2002 prin care s-a stabilit un impozit pe venit în sumă de lei, din care impozitul în sumă de este aferent cheltuielilor în sumă de lei, considerate nedeductibile.

Pentru anul 2003, organul de control a stabilit următoarele:

- cheltuielile cu protocolul, cu carburanții și piesele auto, cu materialele de consum, cu obiectele de inventar și cu medicamentele, în sumă de lei, nu sunt deductibile la calculul venitului net întrucât au fost înregistrate pe baza unor bonuri fiscale pe care nu este înscris beneficiarul;
- cheltuielile cu impozitul pe clădiri și cu convorbirile telefonice, în sumă de lei, nu sunt deductibile la calculul venitului net deoarece nu aparțin cabinetului de avocatură.

Ca urmare a valorificării rezultatelor inspecției fiscale, a fost emisă decizia de impunere anuală nr pe anul 2003 prin care s-a stabilit un impozit pe venit în sumă de lei, din care impozitul în sumă de lei este aferent cheltuielilor în sumă de lei, considerate nedeductibile.

Organul de control a calculat dobânzi și penalități pentru neplata în termen a plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit aferente anilor 2003 și 2004, astfel:

perioada	suma datorată	termen de plată	diferență de achitat	nr zile întârz.	penalități	dobânzi

Tr I 2003		15.03.2003		92		
Tr II 2003		15.06.2003		92		
Tr III 2003		15.09.2003		91		
Tr IV 2003		15.12.2003		16		
An 2004				291		
total		*		*		
Tr I 2004		15.03.2004		92		
Tr II 2004		15.06.2004		92		
Tr III 2004		15.09.2004		91		
Tr IV 2004		15.12.2004		16		
total		*	*	*		

Organele de control au calculat **dobânzi în sumă de**lei și **penalități în sumă de** lei aferente impozitului pe venitul global pe anul 2002, în sumă de lei, datorat și neachitat. De asemenea, organele de control au calculat **dobânzi în sumă de ...**lei aferente impozitului pe venitul global pe anul 2003, în sumă de lei, datorat și neachitat.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Inspekția fiscală a avut ca obiectiv verificarea realității veniturii net pentru perioada 1.01.2002 - 31.12.2004, rezultat din exercitarea profesiei de avocat de către C.A.

Pentru anul 2002, ca urmare a valorificării rezultatelor inspekției fiscale, a fost emisă decizia de impunere anuală nr pe anul 2002 prin care s-a stabilit un impozit pe venit în sumă de lei, din care impozitul în sumă de lei este aferent cheltuielilor de lei neadmise la deducere de organul de control prin procesul - verbal nr/2005 și contestate de petentă.

Pentru anul 2003, ca urmare a valorificării rezultatelor inspekției fiscale, a fost emisă decizia de impunere anuală nr pe anul 2003 prin care s-a stabilit un impozit pe venit în sumă de lei, din care impozitul în sumă de lei este aferent cheltuielilor de lei, neadmise la deducere de organul de control prin procesul - verbal nr/2005 și contestate de petentă.

A. Referitor la impozitul pe venitul global al anului 2002 și la dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestuia.

A1. În ceea ce privește suma contestată de lei, reprezentând impozit pe venit pe anul 2002, stabilită de organul fiscal prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă totală de lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care organul de inspekție fiscală nu face dovada existenței elementelor noi suplimentare, necunoscute la verificările anterioare care să îndreptățească reverificarea aceleiași perioade și aceluiași tip de impozite, în conformitate cu prevederile art.

102(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 24.06.2004, aplicabilă la data controlului.

În fapt, organele de control din cadrul A.F.P.Suceava au procedat la reverificarea anului fiscal 2002, în vederea stabilirii impozitului pe venitul net anual, ca urmare a anulării Procesului - verbal de control nr/15.05.2003 și a Deciziei de impunere nr.8.07.2003 pe anul 2002, prin sentința nr3.06.2004 a Tribunalului Suceava, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr4.11.2004 a Curții de Apel Suceava.

Ca urmare a reverificării anului fiscal 2002, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere cheltuieli în sumă de lei, reprezentând:

- cheltuieli de protocol și cu carburanții și piesele auto, în sumă de lei, justificate cu bonuri fiscale pe care nu este înscris beneficiarul;
- cheltuieli cu ratele la Banca și cu convorbirile telefonice, în sumă de lei, care nu aparțin cabinetului de avocatură.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 102(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 24.06.2004, care precizează următoarele:

„(3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.”

În conformitate cu textul de lege sus citat, **reverificarea aceleași perioade și aceluiași tip de impozit reprezintă o excepție de la regulă care interzice această reverificare, aceasta operând numai în cazurile expres prevăzute de lege, respectiv în situația în care de la încheierea inspecției fiscale și până la împlinirea termenului de prescripție apar date suplimentare, necunoscute organului de inspecție fiscală la data efectuării verificării care influențează rezultatele acestora, excepțiile fiind de stricta interpretare și aplicare.**

În consecință, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **interzice reverificarea unui agent economic pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, cu excepțiile strict prevăzute la art. 102(3).**

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organul fiscal a emis Decizia de impunere nr/2005 pe anul 2002, în baza procesului - verbal nr/30.06.2005, ca urmare a reverificării anului fiscal 2002 din punctul de vedere al veniturii net realizat.

Așa după cum rezultă din actul atacat, anul fiscal 2002 a fost verificat inițial de către organele din cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava în cursul anului 2003. În urma acestui control a fost întocmit procesul - verbal nr/15.05.2003, prin care s-a stabilit că nu sunt deductibile la calculul veniturii net cheltuielile în sumă delei.

Împotriva procesului - verbal de control nr/15.05.2003 și a Deciziei de impunere nr.8.07.2003 întocmită în baza acestuia, C.A. a formulat contestație la

Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava. Contestația a fost respinsă de D.G.F.P. Suceava prin Decizia de soluționare nr./12.11.2003. Ulterior, Decizia de soluționare nr./12.11.2003 emisă de D.G.F.P. Suceava, Procesul - verbal de control nr./15.05.2003 și Decizia de impunere nr.8.07.2003 pe anul 2002 emise de A.F.P. Suceava au fost contestate de C.A. la Tribunalul Suceava.

Prin sentința nr3.06.2004 a Tribunalului Suceava, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr4.11.2004 a Curții de Apel Suceava, instanța a hotărât admiterea contestației petentei și anularea actelor atacate.

Ca urmare a anulării Procesului - verbal de control nr/15.05.2003 și a Deciziei de impunere nr.8.07.2003 pe anul 2002, organele de control din cadrul A.F.P.Suceava au procedat la reverificarea anului fiscal 2002, în vederea stabilirii impozitului anual. În urma controlului efectuat, organul fiscal a considerat că cheltuielile în sumă de lei nu sunt deductibile la calculul venitului net anual.

Contestatoarea susține că toate aceste cheltuieli au fost considerate deductibile prin hotărârea definitivă și irevocabilă nr2004 a Curții de Apel.

Cu adresa nr0/5.12.2005, organul de soluționare a solicitat A.F.P. Suceava să precizeze dacă cheltuielile considerate nedeductibile în sumă de lei au făcut și obiectul procesului - verbal nr/15.05.2003, anulat prin hotărâre definitivă și irevocabilă a Curții de Apel Suceava.

Cu adresa nr/9.12.2005, A.F.P. Suceava precizează că o parte din cheltuielile în sumă de lei au făcut obiectul procesului - verbal încheiat în anul 2003 care a fost anulat în instanță.

Potrivit prevederilor art 16 din Legea nr 304/2004 privind organizarea judiciară, **„Hotărârile judecătorești trebuie respectate și aduse la îndeplinire în condițiile legii.”** Prin urmare, hotărârea definitivă și irevocabilă pronunțată prin Decizia nr2004 de către Curtea de Apel Suceava, prin care s-a admis acțiunea introdusă de petentă privind cheltuielile în sumă delei, trebuie respectată de către organele fiscale, acestea nemaiputându-se pronunța asupra naturii acestor cheltuieli.

În acest sens s-a pronunțat și Serviciul juridic din cadrul D.G.F.P. Suceava, astfel: **„ dat fiind caracterul definitiv și irevocabil al sentinței sus-menționate, în măsura în care cheltuielile nedeductibile stabilite prin procesul - verbal nr/2005 se identifică cu cheltuielile în cuantum delei stabilite de organul de control prin procesul - verbal nr/2003, se impune a se avea în vedere cele reținute de instanța de judecată cu privire la natura acestora.”**

În aceste condiții, se reține că organul de inspecție fiscală nu putea reverifica natura cheltuielilor efectuate de C.A. în anul 2002 care au făcut obiectul procesului - verbal nr/2003 și asupra cărora instanța de judecată s-a pronunțat prin hotărâre definitivă și irevocabilă.

Din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă existența unor elemente suplimentare necunoscute la data controlului care să îndreptățească reverificarea C.A. pentru acea parte din cheltuielile efectuate în anul 2002, care se identifică cu cheltuielile asupra cărora s-a pronunțat instanța prin sentința nr3.06.2004 a Tribunalului Suceava, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr4.11.2004 a Curții de Apel Suceava, motiv pentru care se va desființa actul de control pentru acest capăt de cerere, urmând ca organul de control, prin altă echipă decât cea care a întocmit actul atacat, să reanalizeze cheltuielile în sumă de lei ținând cont de cele precizate în prezenta decizie.

Față de cele prezentate în conținutul deciziei, urmează să se desființeze Decizia de

impunere nr/2005 pe anul 2002, întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava pentru suma de lei, reprezentând impozit pe venitul aferent anului 2002, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea impozitului pe venit, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor art 186 (3) „Soluții asupra contestației” din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:
„ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

A2. În ceea ce privește dobânzile în sumă delei și penalitățile în sumă de lei. În urma controlului efectuat, prin Decizia de impunere nr. /2005, organul de control a stabilit dobânzi în sumă delei și penalități în sumă de lei, ca urmare a neachitării în termen a impozitului pe venitul anual global pe anul 2002, datorat și neachitat, în sumă de lei.

Având în vedere că Decizia de impunere nr/2005 pe anul 2002 prin care s-a stabilit impozitul pe venitul anual global a fost desființată și principiul de drept **“accessorium sequitur principale”** (accesoriul urmează principalul), se va desființa și Decizia de impunere nr/30.06.2005 întocmită de organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava pentru suma de lei, reprezentândlei - dobânzi de întârziere și lei - penalități de întârziere, aferente impozitului pe venitul anului 2002.

B. Referitor la suma contestată de lei, reprezentând impozit pe venit pe anul 2003, stabilită de organul fiscal prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă totală de lei reprezentând:

- lei - cheltuieli cu impozitul pe clădiri și teren;
- lei - cheltuieli cu convorbirile telefonice;
- lei - cheltuieli cu carburanții și piesele auto, materiale de consum, obiecte de

inventar, medicamente și cheltuieli de protocol.

B1. În ceea ce privește suma de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă cheltuiala cu impozitul pe clădiri și teren este deductibilă la calculul venitului impozabil, în condițiile în care contribuabilul nu justifică faptul că aceste cheltuieli au fost efectuate în interesul activității.

În fapt, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere cheltuieli în sumă de lei, reprezentând impozit pe clădiri și teren, pe motiv că aceste cheltuieli sunt aferente unui imobil situat în cartierul Burdujeni, localitatea Suceava, care nu are legătură cu activitatea desfășurată de C.A.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- art. 16 din O.G. nr 7/2001 privind impozitul pe venit, unde se precizează:

„ART. 16

(1) Venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(2) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile."

- pct 2 din Normele metodologice de aplicare a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 54/2003, unde se precizează modul de aplicare a art 16 din O.G. 7/2001:

„2. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;**
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;**
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.**

Din textele de lege citate mai sus rezultă că venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile.

Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili. Cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse trebuie să fie justificate cu documente și să fie în interesul direct al activității.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă faptul că petenta a achitat impozitul pe clădiri și teren aferente unui imobil situat în cartierul Burdujeni, localitatea

Suceava, care nu este utilizat pentru desfășurarea obiectului de activitate, cabinetul de avocatură desfășurându-și activitatea într-un imobil situat în localitatea Suceava,, județul Suceava.

Petenta nu a depus la dosarul cauzei documente din care să rezulte că imobilul situat în cartierul Burdujeni, localitatea Suceava este proprietatea cabinetului de avocatură sau că este utilizat pentru practicarea profesiei de avocat de către C.A., în baza unui contract de închiriere sau de comodat.

Din cele prezentate mai sus se reține faptul că petenta nu probează cu documente faptul că cheltuielile în sumă de lei sunt aferente realizării venitului. La dosarul cauzei, cabinetul medical nu a depus documente care să justifice deductibilitatea cheltuielilor cu impozitul pe clădiri și teren în sumă de lei, respectiv act de proprietate, contract de închiriere sau comodat.

Organul de inspecție fiscală, ținând cont de constatările efectuate, nu a admis la deducere cheltuielile cu impozitul pe clădiri și teren în sumă de lei.

În ceea ce privește obligația contribuabilului de a dovedi cu acte declarațiile sale, sunt aplicabile prevederile art 63 din O.G. 92/2003, republicată la data de 26.09.2005, privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

„ART. 63

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

și ale art 64 din același act normativ, care prevede:

„ ART. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.[...] "

Referitor la modul de soluționare a contestației, art 183 din O.G. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală precizează:

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

Din textele de lege citate mai sus, se reține că petenta are sarcina de a dovedi cu acte modul de constituire a bazei de impunere. De asemenea, analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la

dosarul cauzei.

Întrucât C.A. nu justifică cu documente că imobilul situat în cartierul Burdujeni, localitatea Suceava, este proprietatea acestuia sau că este utilizat în interesul activității, măsura de neadmitere la deducere a cheltuielii cu impozitul pe clădiri și teren este legală, drept pentru care contestația se va respinge pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată**.

B2. În ceea ce privește suma de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă cheltuielile cu convorbirile telefonice sunt deductibile la calculul venitului impozabil, în condițiile în care contribuabilul nu justifică aceste cheltuieli cu documente întocmite conform normelor legale.

În fapt, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere cheltuieli în sumă de lei, achitate cu chitanțe fiscale, reprezentând contravaloarea convorbirilor telefonice, pe motiv că aceste cheltuieli nu sunt justificate cu documente întocmite conform normelor legale.

În drept, în conformitate cu prevederile pct 2 din Normele metodologice de aplicare a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 54/2003, unde se precizează modul de aplicare a art 16 din O.G. 7/2001, care a fost enunțat la pct B1 al acestei secțiuni, cheltuielile aferente veniturilor pot fi deduse dacă sunt efectuate în interesul direct al activității și sunt justificate cu documente.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat faptul că petenta a achitat cu chitanță, contravaloarea convorbirilor telefonice. În conformitate cu prevederile Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin O.M.F. 58/2003, **chitanța reprezintă document justificativ pentru depunerea unei sume în numerar la casierie.** Potrivit acestui act normativ, **factura este documentul justificativ de înregistrare în contabilitatea furnizorului și cumpărătorului,** pe baza căruia se întocmește documentul de decontare a serviciilor prestate. Deci, înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor cu convorbirile telefonice în sumă de lei nu a fost justificată cu documente întocmite conform normelor legale.

Organul de inspecție fiscală, ținând cont de constatările efectuate, nu a admis la deducere cheltuielile cu convorbirile telefonice în sumă de lei.

Din textele de lege citate la pct B1 al deciziei, respectiv art 63, 64 și 183 din O.G. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, a rezultat că analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.

Întrucât C.A. nu justifică cheltuielile cu convorbirile telefonice în sumă de lei cu documente întocmite conform normelor legale, măsura de neadmitere la deducere a acestor cheltuieli este legală, drept pentru care contestația se va respinge pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată**.

B3. În ceea ce privește suma de lei, Direcția Generală a Finanțelor

Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă cheltuielile cu carburanții și piesele auto, materialele de consum, obiectele de inventar, medicamentele și cheltuielile de protocol sunt deductibile la calculul venitului impozabil, în condițiile în care documentele prezentate de contribuabil nu furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

În fapt, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere cheltuieli cu carburanții și piesele auto, materiale de consum, obiecte de inventar, medicamente și cheltuieli de protocol în sumă de lei, pe motiv că petenta nu justifică această cheltuială cu documente care să furnizeze toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

În drept, în speță, sunt aplicabile prevederile:

- pct. B din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin O.M.F. 58/2003, care precizează:

„B. Norme generale privind documentele justificative și financiar-contabile

[...] **14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:**

- denumirea documentului;
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

În urma controlului efectuat, organul fiscal a constatat că petenta a dedus cheltuieli cu materialele consumabile în baza unor bonuri fiscale care nu au înscrise toate elementele necesare în vederea înregistrării în contabilitate.

În ceea ce privește bonurile fiscale, sunt aplicabile prevederile art 2 din O.M.F. nr. 903 / 2000 privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă, unde se precizează:

„ART. 2

(1) În vederea înregistrării în contabilitate a bonurilor fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, unitățile emitente vor completa pe verso-ul acestui bon următoarele informații: denumirea și adresa cumpărătorului, codul fiscal al cumpărătorului, respectiv codul numeric personal [...], aplicând ștampila unității."

Din textele de lege citate, s-a reținut că documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

Contribuabilii pot înregistra în contabilitate bonuri fiscale, care au completat pe verso următoarele informații: denumirea și adresa cumpărătorului, codul numeric personal, aplicând totodată ștampila unității.

În urma controlului efectuat, organul fiscal a constatat că au fost deduse cheltuieli cu carburanții și piesele auto, materiale de consum, obiecte de inventar, medicamente și cheltuieli de protocol, în baza unor bonuri fiscale necompletate pe verso cu denumirea și adresa cumpărătorului și codul numeric personal al cumpărătorului.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a considerat deductibile cheltuielile în sumă de lei înregistrate pe baza unor documente care nu au calitatea de document justificativ.

În conformitate cu prevederile pct 2 din Normele metodologice de aplicare a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 54/2003, unde se precizează modul de aplicare a art 16 din O.G. 7/2001, care a fost enunțat la pct B1 al acestei secțiuni, cheltuielile aferente veniturilor pot fi deduse dacă sunt efectuate în interesul direct al activității și sunt justificate cu documente.

Din textele de lege citate la pct B1 al deciziei, respectiv art 63, 64 și 183 din O.G. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, rezultă că analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.

La dosarul cauzei, cabinetul de avocatură nu a depus documente care să justifice deductibilitatea cheltuielilor cu carburanții și piesele auto, materialele de consum, obiectele de inventar, medicamentele și cheltuielile de protocol, în sumă de lei, respectiv bonuri fiscale completate pe verso cu denumirea, adresa și codul numeric personal al cumpărătorului.

Întrucât C.A. a dedus cheltuieli pe baza unor documente care nu cuprind toate elementele prevăzute de normele legale, se trage concluzia că Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava în mod legal nu a admis la deducere suma de lei reprezentând cheltuieli cu carburanții și piesele auto, materiale de consum, obiecte de inventar, medicamente și cheltuieli de protocol. Drept urmare, contestația se va respinge pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată**.

B4. În ceea ce privește dobânzile în sumă de ... lei aferente impozitului pe venitul anual global pe anul 2003.

În fapt, în urma controlului efectuat, prin Decizia de impunere nr./2005, organul de control a stabilit dobânzi în sumă de ... lei, pentru perioada 14.06.2005 - 30.06.2005, ca urmare a neachitării în termen a impozitului pe venitul anual global pe anul 2003, datorat și neachitat, în sumă de lei.

În drept, în ceea ce privește dobânzile de întârziere, sunt aplicabile prevederile art. 114

și 115 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„ART. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...] "

„ART. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

(4) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzii în mod corespunzător.[...] "

Față de cele prezentate mai sus și având în vedere faptul că pentru impozitul pe venitul anual global pe anul 2003 contestația a fost respinsă, urmează, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”, a se **respinge** contestația și pentru **dobânzile de întârziere în sumă de ... lei, ca neîntemeiată.**

C. Referitor la suma de lei, stabilită de către inspectorii din cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava prin decizia de impunere nr/30.06.2005, reprezentând lei - dobânzi și lei - penalități, aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit pe anii 2003 și 2004, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă C.A. datorează această sumă, în condițiile în care obligațiile bugetare pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere până la data de 31.12.2004 nu au fost achitate la scadență.

În fapt, în urma controlului efectuat, prin Decizia de impunere nr./2005, organul de control a stabilit dobânzi și penalități în sumă de lei, ca urmare a neachitării în termen a plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit aferente anilor 2003 și 2004, astfel:

-lei - dobânzi și lei - penalități, aferente plăților anticipate pe anul 2003, pentru perioada 15.03.2003 - 31.12.2004;
- lei - dobânzi și lei - penalități, aferente plăților anticipate pe anul 2004, pentru perioada 15.03.2004 - 31.12.2004.

În drept, în ceea ce privește **legalitatea stabilirii de dobânzi și penalități de**

Întârziere pentru neachitarea la termen a plăților anticipate cu titlu de impozit, sunt aplicabile prevederile:

în anul 2003, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, care stipulează:

„ART. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]"

„ART. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

(7) Pentru obligațiile bugetare neplătite la scadență de persoane fizice, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere dobânzile pentru plățile anticipate neefectuate în termen se calculează până la data plății debitului, în cazul în care acesta este plătit în cursul anului de impunere, și până la data de 31 decembrie, pentru plățile anticipate neachitate până la finele anului de impunere;

b) dobânzile pentru sumele neachitate, înscrise în deciziile de plăți anticipate cu titlu de impozit pentru anul precedent, se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora prin orice modalitate, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit din decizia de impunere anuală este inferior sumei datorate cu titlu de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, asupra soldului neachitat din plățile anticipate la data de 31 decembrie a anului de impunere, diminuat cu impozitul de regularizare "de scăzut" rezultat din decizia de impunere anuală. [...]"

„ART. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. [...]"

în anul 2004, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„ART. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...] "

„ART. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

(4) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzii în mod corespunzător.[...] "

„ART. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.[...] "

Din textele de lege citate mai sus, se reține că pentru neachitarea la termenul scadent a plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

În ceea ce privește obligația contribuabililor care realizează venituri din activități independente de a efectua în cursul anului **plăți anticipate cu titlu de impozit, pentru anul 2003**, sunt aplicabile prevederile art 66 din O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, care precizează:

„ART. 66

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din cedarea folosinței bunurilor sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, în baza deciziei de impunere emise de organul fiscal competent, exceptându-se cazul reținerilor la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal pe raza căruia se află sursa de venit, pe fiecare categorie de venit și loc de realizare, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz. La impunerile efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), sumele datorate pentru trimestrele respective se stabilesc la nivelul trimestrului IV al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra veniturii net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți

anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării finale.[...]

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, care se plătește în două rate egale, până la 1 septembrie inclusiv și, respectiv, 15 noiembrie inclusiv.[...]

(5) Organul fiscal are dreptul de a modifica o decizie de plată anticipată, emisă conform alin. (1), și de a stabili alte plăți anticipate fie în baza unui control ulterior, fie în baza unor date deținute, referitoare la activitatea contribuabilului."

Pentru anul 2004 sunt aplicabile prevederile articolului 82 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care a preluat în esență conținutul art 66 din O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit.

Din prevederile legale citate mai sus se reține că contribuabilii care realizează venituri din activități independente au obligația de a efectua plăți anticipate cu titlu de impozit, în patru rate, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. De asemenea, ca urmare a efectuării unui control ulterior, organul fiscal are dreptul de a modifica cuantumul plăților anticipate. La impunerile efectuate după expirarea termenelor de plată, plățile anticipate pentru trimestrele respective se stabilesc la nivelul trimestrului IV al anului precedent.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organul de control a calculat **dobânzi și penalități de întârziere în sumă de lei, pentru neachitarea la scadență a plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit pe anul 2003**, fără a avea în vedere că contribuabilii care realizează venituri din activități independente au obligația de a efectua în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit în baza deciziei de plăți anticipate emise de organul fiscal sau la nivelul trimestrului IV al anului precedent în cazul în care nu există decizie de impunere.

Din analiza documentelor ce se află la dosarul cauzei rezultă că nivelul plăților anticipate în sumă de lei a fost stabilit prin Procesul - verbal nr/2005 și nu printr-o decizie de impunere, așa cum prevăd normele legale.

În ceea ce privește **dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de lei, pentru neachitarea la scadență a plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit pe anul 2004**, se reține că obligația fiscală principală care le-a generat a fost stabilită prin Procesul - verbal nr/2005 și nu printr-o decizie de impunere, așa cum prevăd normele legale. Așa cum s-a precizat mai sus contribuabilii care realizează venituri din activități independente au obligația de a efectua în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit în baza deciziei de plăți anticipate emise de organul fiscal sau la nivelul trimestrului IV al anului precedent în cazul în care nu există decizie de impunere.

Pentru aceste motive se va desființa și **Decizia de impunere nr/2005 privind accesorii ale plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit și ale impozitului pe venit, întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava pentru suma de lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente plăților anticipate pe anii 2003 și 2004**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la recalcularea acestora, strict pentru aceeași perioadă, și să

emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor art 186 (3) „*Soluții asupra contestației*” din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:
„ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr 1, unde se stipulează:

„**12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.**”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art 16 a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 54/2003, art 82 din Legea nr 571/2003, art 63, 64 și 183 din O.G. 92/2003, republicată la data de 26.09.2005, Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin O.M.F. 58/2003, prevederile art 2 din O.M.F. nr. 903 / 2000 privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă, art 376 din Codul de procedură civilă, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, art. 102(3), 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 24.06.2004, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr 1, coroborate cu art. 186 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE:

- **respingerea** contestației formulate de C.A. împotriva Deciziei de impunere anuală nr/19.07.2005 pe anul 2003 întocmită de A.F.P. Suceava privind **suma**

de lei, reprezentând impozit pe venit, **ca neîntemeiată**;

- **respingerea** contestației formulate de C.A. împotriva Deciziei de impunere nr/30.06.2005 privind obligații de plată accesorii întocmită de A.F.P. Suceava pentru **suma de... lei**, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe venit pe anul 2003, **ca neîntemeiată**;
- **desființarea Deciziei de impunere nr/30.06.2005 privind obligații de plată accesorii**, întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava privind **suma de 6.105 lei**, reprezentând:lei - dobânzi aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2003; lei - penalități aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2003; lei - dobânzi aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2004; lei - penalități aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe an 2004;lei - dobânzi aferente impozitului pe venit pe anul 2002 și lei - penalități aferente impozitului pe venit pe anul 2002, în vederea reanalizării cauzei strict pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare, conform celor reținute în cuprinsul prezentei decizii și a prevederilor legale aplicabile în speță.
- **desființarea Deciziei de impunere anuală nr/18.07.2005 pe anul 2002**, întocmită de Administrația Finanțelor Publice Suceava privind **suma de lei**, reprezentând impozit pe venit pe anul 2002, în vederea reanalizării cauzei strict pentru aceeași perioadă și aceeași obligație bugetară, conform celor reținute în cuprinsul prezentei decizii și a prevederilor legale aplicabile în speță.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.